

N:o 230.

Af herr **B. A. Petrén**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t angående uttagande af stämpelafgiften å utnämningssbref för riddare och kommendörer af Kungl. Maj:ts ordnar.*

Af landets riddarordnar instiftades serafimer-, svärds- och nordstjerneordnarna den 23 februari 1748, vasaorden den 29 maj 1772 och Karl XIII:s orden den 27 maj 1811.

Alltsedan Kungl. Maj:t i en den 7 juli 1752 meddelad förklaring föreskrifvit, att stämpelafgift till angifven storlek skulle erläggas af dem, som tilldelades någon af förstnämnda tre ordnar, hafva de af Kungl. Maj:t därefter utfärdade förordningar angående stämpelafgifter städse innehållit föreskrift om dylika afgifter till visst belopp för utnämningssbref för riddare och kommendörer af de vid tiden för de särskilda förordningarnas tillkomst inrättade ordnar.

Berörda stämpelafgifter, hvilka ursprungligen utgjorde 10 — 100 daler silfvermynt, hafva tid efter annan, enligt därom af Rikets Ständer eller Riksdagen jämlikt 60 § regeringsformen fattade beslut, undergått förhöjning samt utgöra alltsedan 1872 års början 50 — 400 kronor, alltefter beskaffenheten af den förlänade ordensvärdigheten.

Uti gällande förordningar angående stämpelafgiften och expeditiöslösen förekomma inga bestämmelser, som innefatta skyldighet för dem, hvilka tilldelas ordensvärdighet, att lösa utnämningssbref.

Medan dylik skyldighet föreskrefs uti af Kungl. Maj:t den 26 november 1798 utfärdad förordning rörande de fyra dittills inrättade ordnar, innehålla däremot nu gällande stadgar angående samma ordnar, hvilka antagits i ordenskapitel den 24 november 1902, den bestämmelsen, att »det beror på enhvar af de utnämnda, huruvida han åstundar erhålla särskildt ordensbref, i hvilket fall detta belägges med fastställd stämpel.»

Af de med ordensvärdighet förlånade personer utlöser numera endast ett ytterst ringa fåtal utnämningarsbref; och lärer förhållandet hafva varit enahanda, alltsedan 1871 års Riksdag, i syfte att bereda statsverket en ökad inkomst, höjde stämpelafgifterna för ifrågavarande handlingar.

Då Riksdagen sedermera bibehållit de nämnda år bestämda stämpelafgifterna för brefven i fråga, må det väl förutsättas såsom visst, att Riksdagen alltjämt ansett denna form af beskattning vara lämplig.

Såsom ett bestämdt missförhållande måste det emellertid då ock betecknas, att, på sätt förut angifvits, Riksdagens syfte härutinnan ej ernåtts.

Att de skattebelopp, som sålunda under loppet af de sistförflutna 36 åren ej kommit statsverket till godo, belöpa sig till afsevärda belopp, torde framgå däraf, att enligt af mig verkställd beräkning utnämningarsbref för samtliga de under 1907 förlånade ordensvärdigheter skolat betinga en stämpelsumma af inalles cirka 32,000 kronor.

Visserligen äger Riksdagen ej i sin makt att föreskrifva, det utnämningarsbref för dem, som mottaga dem tilldelad ordensvärdighet, skola utfärdas. Därest emellertid Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t, under påpekande hurusom Riksdagens skattebestämmelser i förevarande fall blifvit satta å sido, anhåller, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta där-om, att den af Riksdagen fastställda stämpelskatten på ordensbref må för framtiden erläggas af dem, som mottaga värdigheten i fråga, torde väl tvifvel ej böra råda därom, att en dylik hemställan från Riksdagens sida skulle hos Kungl. Maj:t vinna det för anmärkta missförhållandets rättande nödiga beaktande.

Om aflåtandet af en skrifvelse till Kungl. Maj:t med nu angifna innebörd har hemställan redan gjorts i den af formella skäl sedermera frånträdde reservation, som af Andra Kammarens samtliga ledamöter i bevillningsutskottet anmälts mot samma utskotts betänkande n:o 3 i anledning af den utaf herr A. von Möller i Första Kammaren väckta motion n:o 4 om ändring af gällande bestämmelser angående stämpel å utnämningarsbref för riddare och kommandörer af Kungl. Maj:ts ordnar.

Då innehållet i nämnda utskottsbetänkande, sammanställt med de yttranden, som under gårdagens debatt därom i Första Kammaren afgäfvos, synes gifva stöd för det antagande, att en motionsvis gjord hemställan om dylik skrifvelse skulle vinna tillslutning äfven inom sistnämnda kammare, har jag ansett mig böra såsom motion upptaga det i förenämnda reservation innefattade yrkande samt hemställer fördenskull med stöd af hvad ofvan anförts,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t behagade föranstalta därom, att den af Riksdagen fastställda stämpelskatten på utnänningsbref för riddare och kommandörer af ordnar må för framtiden erläggas af dem, som mottaga värdigheten i fråga.

Stockholm den 13 februari 1908.

Bror Petré.
